

2. L'ESTRATÈGIA DEL PARC. DIRECTRIUS D'ORDENACIÓ.

2.0. Introducció	44
2.1. El Parc Equipat del Prat Nord: part d'un Sistema, recurs d'un Lloc.	46
2.2. Directrius estructurals.	48
2.2.1 Paper i identitat del parc.	48
2.2.2 Caràcters localitzadors i dimensionals.	51
2.2.3 Estratègies.	52
2.2.3.1 Topografia.	54
2.2.3.2 Hidrografia.	56
2.2.3.3 Vegetació.	57
2.2.3.4 Relació de permeabilitat amb el context.	58
2.2.3.5 Recorreguts i connexions.	60
2.2.3.6 Marges del parc.	62
2.2.3.7 Aproximació al programa funcional	63
2.2.3.8 Localització del programa funcional	64
2.3. Llocs notables.	65
2.3.1 L'arbreda de ribera i el parc longitudinal.	66
2.3.2 Saló urbà i l' "Àgora verda".	67
2.3.3 Els "Dits Verds", apèndixs de connexió i relació amb la massa construïda.	69
2.3.4 La Nova Bassa del Prat	70
2.4. Conclusió: Directrius i estratègies del parc.	71

2.0. INTRODUCCIÓ

El parc equipat del Prat Nord és un parc urbà de 42 hectàrees situat al cor del sector Nord del municipi del Prat de Llobregat que serà utilitzable tant pels habitants de la nova expansió com pels dels teixits consolidats.

Atès el seu accés privilegiat i la permeabilitat amb què es relaciona amb el parc agrari i fluvial del Llobregat, el nou espai gaudirà d'un rol multiescalar d'atracció metropolitana i porta del Delta.

Es tracta del símbol d'identitat del projecte, de l'element de centralitat, que permetrà identificar l'àmbit i la ciutat. És un espai lliure que es configura com un element estructurador de l'edificació. És un buit pensat com un ple, amb una forma i uns límits precisos, amb uns contorns definits pels plans edificats i pels buits no casuals: el riu i el parc agrari.

Amb una gran visibilitat, gràcies a la posició relativa de les principals infraestructures de la xarxa viària metropolitana que passen per aquesta part de la plana deltaica, el parc troba el seu element caracteritzador en un gran bosc, amb arbrat de més de 30 metres, que s'estendrà sinuosament per una longitud de gairebé 2 km.

Les formes del parc, que compatibilitzarà en el seu interior traçats infraestructurals abans portadors de greus divisions, hauran de ser pensades per facilitar la seva consolidació com a lloc de trobada i d'identitat al qual la Civitas del Prat podrà trobar la seva expressió; a més, aquestes formes estaran articulades per tal de donar a l'àmbit verd un rol ambientalment actiu, en coherència amb una clara estratègia de sostenibilitat de la qual tant els aspectes

topogràfics i hídrics com vegetacionals seran part integrant.

Estructura i evolució tectònica contribuiran llavors a la determinació de diferents àmbits caracteritzats segons les seves oportunitats i necessitats, donant lloc a un recorregut d'espais integrats entre ells: la gran arbreda de ribera, l'Àgora verda, el Parc de les Dunes, el verd equipat i les zones d'aigua.

El caràcter emblemàtic i icònic de l'espai col·lectiu trobarà la seva màxima expressió en la part central del parc, on la convergència de les principals línies d'encreuament, la ubicació de les activitats atractives i el tractament del sòl configuraran el cor del nou Eixample, soldant la nova expansió amb la resta del teixit del municipi.

Els marges del parc hauran de ser tractats per afavorir la seva permeabilitat i es caracteritzaran de forma diferent en funció de les situacions.

Les connexions amb l'exterior de l'àmbit del projecte es garanteixen gràcies a uns corredors verds disposats en correspondència amb la traça subterrània de l'AVE, amb la riba del riu Llobregat i en continuïtat amb el traçat de la C-31c.

Els sectors edificats adossats a la zona verda en valoritzaran les vistes panoràmiques, integrant-se gràcies a la presència d'alguns apèndixs de penetració cap a l'interior del teixit que permetran una transició modulada de la massa regular i compacta de les noves àrees a l'espai obert del parc.

Els traçats vials que l'encreuen, quan es troben en correspondència de zones deprimides, es preveuen en estructura, establint-se com uns llocs més privilegiats per la visió dels seus espais.

Cal iniciar l'elaboració d'un programa d'usos que permetrà convertir el parc en un element d'innovació i atracció. En efecte, les activitats que s'establiran en el parc del Prat Nord, a més del equipaments locals i supra-locales que trobaran lloc al seu interior, hauran de ser espais idonis per acollir esdeveniments temporals i a l'aire lliure, activitats esportives i d'oci, punts comercials i llocs adequats per a les actuacions o instal·lacions artístiques i rutes paisatgístiques que seran aparadors per visions característiques del Delta i que es distribuïran en tota la seva superfície.

Aquest programa funcional haurà de localitzar-se en funció de diferents criteris: promoure la continuïtat i la connectivitat dels teixits, garantir la vitalitat dels espais interns del parc, aprofitar les oportunitats del disseny topogràfic i construir uns llocs de gran representativitat urbana i natural.

El projecte del parc arrancarà amb un disseny unitari que podrà adaptar-se a un desenvolupament per fases.

El nou parc. Un espai d'agregació i una atracció per a la comunitat del Prat.

2.1. EL PARC DEL PRAT NORD: PART D'UN SISTEMA, VALOR D'UN LLOC.

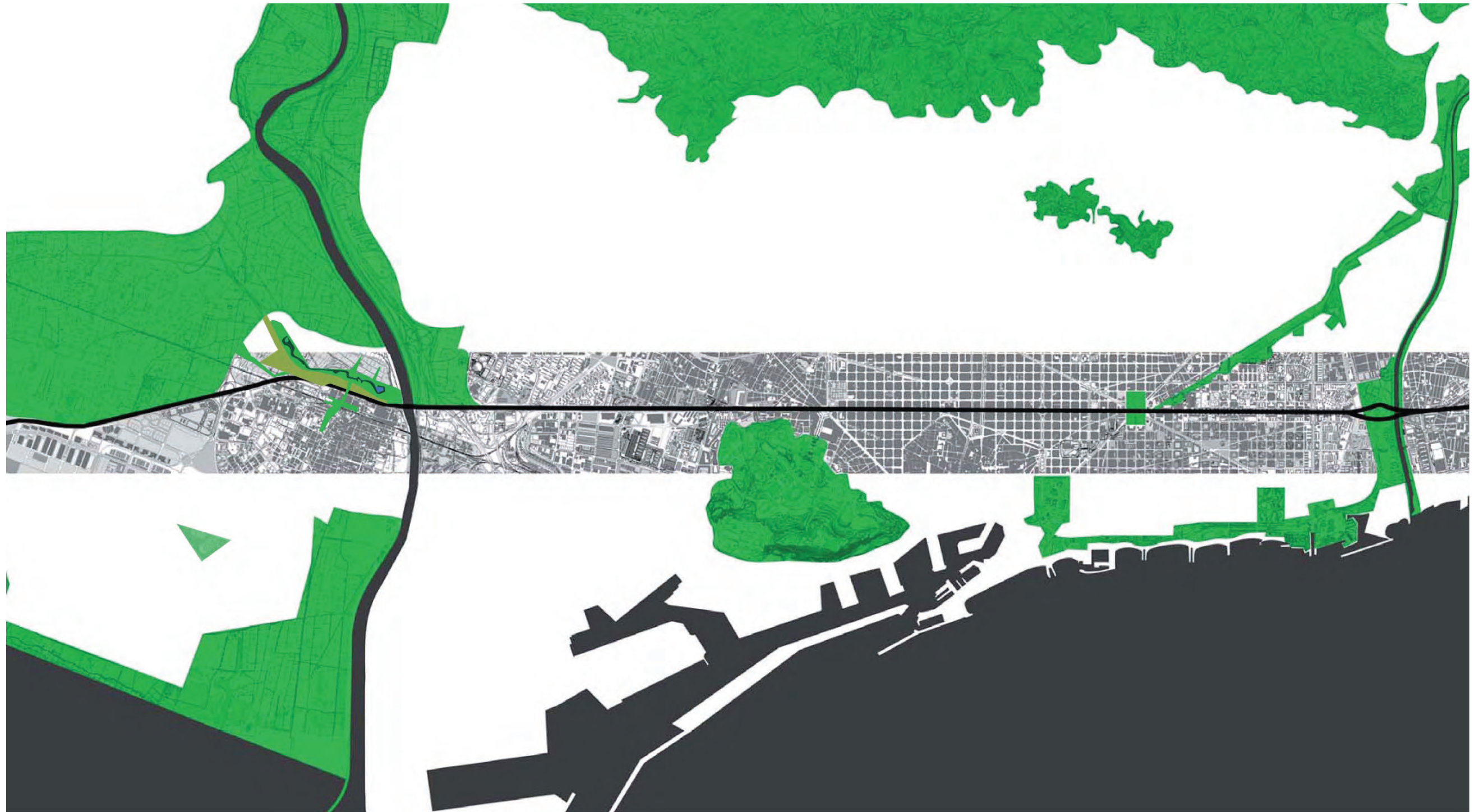
L'àmbit del projecte, fortament influenciat per la presència de sistemes d'infraestructures, gaudeix d'una ubicació privilegiada, situant-se al centre de la plana del Delta del Llobregat, a la vora del riu, prop d'un aeroport i en comunicació amb les principals directrius de transport que passen per aquesta zona del Barcelonès. Així doncs, aquesta posició millora la connectivitat potencial del lloc, oferint una accessibilitat (C-31, C-31c, Pota Sud de la Ronda, línies 1 i 9 del metro i estació intermodal del Prat) que, difícilment, trobarà un símil a l'àrea metropolitana. El projecte cal que exploti aquest recurs, garantint al mateix temps que el nou parc sigui permeable al paisatge agrícola i fluvial, ja que forma part d'aquests sistemes.

La definició d'un pulmó verd, com a vincle entre els àmbits de la Seda-Estació i de la Paperera i una part significativa del Prat Nord, respon principalment a una elecció estratègica específica que busca la fusió més massiva possible de tots els espais verds que poden establir-se al nou sector. D'aquesta manera, aquests

es transformen en un lloc que gaudeix d'una gran visibilitat i d'un caràcter únic no només a nivell local, sinó també, i sobretot, a nivell metropolità.

La mida de les magnituds (42 hectàrees), situa el parc equipat del Prat Nord en condicions de confrontar-se a nivell metropolità amb les altres entitats verdes que estan presents a l'àrea central de Barcelona, però els factors que afirmaran i consolidaran definitivament la seva personalitat, identitat i atractivitat residiran en tres claus fonamentals: l'estreta relació que s'establirà amb el riu i el paisatge agrícola del Delta, l'accés privilegiat del que gaudirà en relació amb els serveis públics metropolitans i el caràcter estructural, formal i de programació que li serà assignat.

D'altra banda, l'essència de la seva ubicació urbana juntament amb la localització de les noves activitats, el caràcter de l'arbreda de ribera i la continuïtat garantida amb el teixit existent faran que el parc es consolidi com a nova centralitat del municipi.

Muntanya de Collserola (8000 Ha), Parc Agrari del Delta del Llobregat (3000 Ha), Muntanya de Montjuïc (400 Ha), Parc de Prat Nord (42 Ha), Parc de la Ciutadella (30 Ha) i Parc nou del Prat (15 Ha).

2.2 DIRECTRIUS ESTRUCTURALS

2.2.1 PAPER I IDENTITAT DEL PARC.

Darrere del seu disseny, el parc del Prat Nord ha de posar en relleu la pròpia naturalesa multiescalar, assumint una sèrie de caràcters qualificatius que l'identifiquen de manera diferent depenent del sistema (local o supralocal) que es vol associar amb ell.

En concret, es poden identificar tres papers que el parc assolirà, gràcies a la forma amb què està instal·lat en el marc del projecte, a les condicions de l'entorn i a les directrius d'ordenació.

EL PARC COM CREMALLERA MULTIESCALAR ENTRE DIFERENTS SECTORS DEL MUNICIPI I ENTRE AQUEST I L'ÀREA METROPOLITANA.

El Parc equipat del Prat Nord es consolidarà com agregador i cremallera entre els teixits del municipi (Seda-Estació, Paperera, Eixample Prat Nord, REM) i al mateix temps, es convertirà en un extraordinari col·lector d'usuaris procedents de l'àrea metropolitana. La perspectiva multiescalar que sempre haurà de seguir el disseny del parc posa clarament de manifest com es poden complir aquestes dues funcions al mateix temps:

CREMALLERA I MOTOR DE AGREGACIÓ URBANA.

El gran parc es posarà en una posició que incrementarà el seu valor urbà i que li permetrà ser una interfase entre els diversos teixits.

D'aquesta manera es veurà reforçat el seu caràcter democràtic. En efecte, la seva ubicació i les seves formes faran que el seu ús no només afavoreixi a les persones que s'assentint a les noves zones residencials del Prat Nord, sinó que, igualitàriament i indiscriminadament, també afavorirà als que viuen en els espais de la Seda-Estació i de la Paperera i, més en general, a tots els habitants del teixit consolidat del municipi.

D'aquesta manera el parc evita les condicions de segregació funcional que es poden derivar de qualsevol altre lloc excèntric, consolidant-se com el centre de tot el municipi. Això és especialment evident en el seu cor, on s'han reunit les extensions dels principals eixos, s'han localitzat en adjacència els principals pols urbans, i la superfície tectònica continua es tracta amb un llenguatge més dur i sofisticat.

El parc es converteix en el motor d'agregació urbana en la qual la ciutat sencera i no només una part d'aquella trobarà expressió. Serà un recurs per a tots i no només per uns quants, fomentarà la pròpia raó de ser com un element d'intercanvi i no de privilegi, d'agregació i no de discriminació.

POL METROPOLITÀ I PORTA TERRITORIAL.

La ubicació estratègica del gran parc urbà, les propietats mediambientals d'aquest paisatge, la permeabilitat que aquest nou lloc tindrà amb els parcs fluvials i agrícola i l'extraordinari nivell d'accessibilitat del que gaudeix gràcies a la posició relativa de les xarxes d'infraestructures, faran del Parc equipat del Prat Nord un recurs únic en termes d'atracció potencial a nivell metropolità. D'aquest caràcter es podrà fer un ús complet utilitzant instruments composatius paisatgísticament adequats, els quals hauran de ser innovadors i moderns, sense mai deixar de ser revisició contemporània d'alguns dels elements pertanyents al "paisatge amfitrió" de referència. Aquests elements també han de validar la seva raó de ser amb característiques morfològiques específiques i qualitatives del paisatge del Delta.

El Parc equipat del Prat Nord assumirà d'aquesta manera les característiques de Cor i Porta del Delta del Llobregat, en la seva dimensió de lloc públic i lúdic, preparat per albergar activitats d'oci, esbarjo, esport, trobada i cultura.

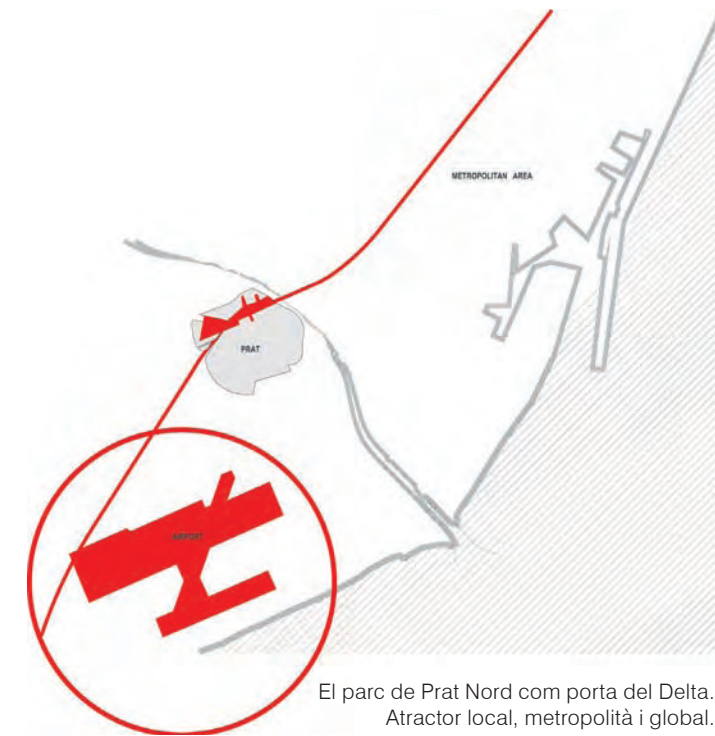
El parc esdevindrà una icona amb la qual s'identifica tot el pla del Delta, la síntesi i vitrina dels extraordinaris caràcters d'excel·lència i singularitat del seu paisatge.

El parc de Prat Nord com porta del Delta.
Atractor local.

El parc de Prat Nord com porta del Delta.
Atractor local i metropolità.

El parc de Prat Nord com porta del Delta.
Atractor local, metropolità i global.

EL PARC COM UN LLOC DE TROBADA I D'IDENTITAT.

El nou parc es convertirà en un lloc de trobada i agregació. El seu interior s'estructurarà per tal de garantir una accessibilitat generalitzada i s'imposarà, pels seus caràcters espacials i programàtics, com el lloc privilegiat per manifestacions col·lectives. Les activitats que s'organitzaran, gràcies a la seva ubicació estratègica a l'interior del sector, milloraran el seu paper com un pol d'ús públic.

La potència icònica de la qual el parc serà portaveu, induïda pel privilegiat protagonisme que li atribueixen les infraestructures que graviten al seu voltant i garantida per l'originalitat del seu disseny, beneficiarà la visibilitat i el caràcter identitari tant del municipi com d'un sistema més ampli.

En efecte, El Prat de Llobregat, sorgirà en el paisatge genèric de la plana deltaica i de la geografia metropolitana gràcies al caràcter únic del propi parc, i, d'altra banda, en termes de sistema més ampli, el parc, clarament visible per tots els que es mouen en direcció des de i cap a Barcelona, al llarg de les directrius articulades en la vessant costanera del marge dret del Llobregat, s'establirà com una imatge de gran impacte visual que reivindicarà amb força l'existència del paisatge del Delta.

En el moment de fer-se portador d'una part de la identitat del Delta, així com del municipi, el parc farà explícits els elements qualificatius de la seva naturalesa híbrida urbana-deltaica.

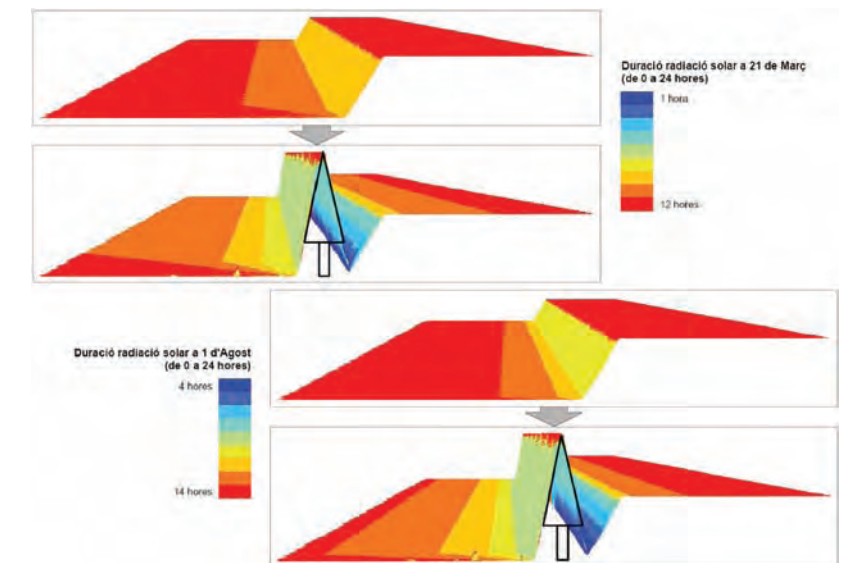
Aquesta condició es produirà estructurant i modelant el verd per "fer artificial" i "domesticar" l'exuberància de les masses vegetatives pròpies del paisatge fluvial, assolint una inusual forma de jardí urbà que sempre es manifestarà amb un nivell de sofisticació i cura paisatgística superior a la resta dels llocs que ens podem trobar a la plana del Delta.

EL PARC COM A MOTOR DE SOSTENIBILITAT MEDIAMBIENTAL

En la seva modelització topogràfica, atenuant i compatibilitzant l'impacte dels traçats infraestructurals, gràcies a la fortalesa de les masses vegetals i a través de la seva configuració com aparell de retenció i control de les aigües, el parc és en realitat un organisme complex que fa ambientalment sostenible la nova expansió del Prat nord.

Se li assignarà un paper actiu com una eina que no només interactuarà amb el teixit urbà condicionant el seu rendiment i minimitzant l'impacte ambiental, sinó que també serà clarament present i visible en la vida quotidiana de tota la nova àrea, augmentant la seva qualitat espacial i els caràcters diferencials, al mateix temps que resoldrà la seva implementació ambiental.

De la mateixa manera que el nou modelat altimètric permet un creixement i la configuració d'una massa vegetal capaç d'incidir en l'efecte "illa de calor", el paper del disseny topogràfic serà integrar en un paisatge unitari les incòmodes presències de les autopistes C-31 i C-31c i gestionar els volums d'aigua derivats de les pluges. Tot això configurant-se, d'acord amb aquestes formes i característiques funcionals, també com un lloc de trobada i reunió de la ciutat, d'entreteniment, relaxació i cultura.

El verd com a motor mediambiental. La reducció dels efectes de la radiació solar per l'establiment d'una massa vegetal.

El parc. Espai d'oci i socialització.

2.2.2. CARÀCTERS LOCALITZADORS I DIMENSIONALS

El Parc equipat del Prat Nord s'estén a l'àrea immediatament situada al Nord del sector la Seda-Estació i Paperera, trobant-se limitat a Sud-Oest, pel traçat de la C-31c, a Nord i a Nord-Est, per l'Eixample Prat Nord i a l'Est, pel marge dret del riu Llobregat. A l'interior d'aquest nou àmbit, caracteritzat per significatius moviments de terra aptes per la model·lació d'una nova topografia, es produirà el semi soterrament i la compatibilització del traçat de les autopistes C-31 i C-31c i es localitzaran alguns dels llocs de màxima representativitat i intensitat urbana del nou sector.

El parc s'afirmarà com element de cremallera, un lloc agregatiu i captador tant per a la massa edificada existent a la banda costanera de la C-31 com per l'edificació del nou sector del Prat nord.

Es tracta d'un parc amb una única gran superfície d'aproximadament 42 hectàrees, de les quals pràcticament 5, es corresponen amb sòls ocupats per equipaments. Com a dada comparativa només cal recordar que el Parc Nou, el més gran que actualment posseeix el municipi del Prat de Llobregat, té una superfície de 15 hectàrees.

El Parc del Prat Nord assolirà un paper intermedi; se situarà entre els parcs urbans que assumeixen rols metropolitans, com l'emblemàtic Parc de la Ciutadella de Barcelona, que té 30 hectàrees –que inclouen les superfícies del Parc Zoològic i del Parlament de Catalunya, no utilitzades com a parc públic-, mentre que quedarà lluny de les grans superfícies de verd com els grans espais lliures de la conurbació metropolitana: Montjuïc (400 hectàrees) Parc Agrari del Baix Llobregat (3.000 hectàrees),

Collserola (8.000 hectàrees), etc.

El desenvolupament lineal de l'espina verda al llarg del seu eix longitudinal, paral·lel al traçat de la C-31 i rotat, una vegada trobada la directriu de la C-31c, és d'aproximadament 2 quilòmetres.

On el teixit de l'Eixample Prat Nord s'enfronta als sectors Seda-Estació i Paperera, la secció transversal del parc oscil·la d'un mínim de 60 m, que es correspon amb el punt de rotació del perfil edificat de l'Eixample Prat Nord, a un màxim de 240 m, on s'enfronten la nova estació de la línia 9 de metro i les façanes de Seda-Estació i Paperera.

La secció típica que es manté entre el traçat de la C-31c i el front occidental de l'Eixample Prat Nord ascendeix a 150 m, mentre que el front amb el qual el parc reposa sobre la línia costanera del riu Llobregat mesura aproximadament 120 m.

Aquestes distàncies són de fàcil assoliment per part dels usuaris en virtut dels elements de dibuix topogràfic, paisatgístic i arquitectònic que s'introduiran per millorar i facilitar els recorreguts transversals i gràcies als pols d'atracció que s'establiran al llarg dels encreuaments principals.

El parc acollirà en el seu interior uns sectors diversament caracteritzats i intentarà resoldre de la forma més adequada els problemes relatius a la localització de les infraestructures, així com les qüestions relacionades amb les temàtiques hídriques d'eliminació d'aigua pluvial o de desbordament del riu.

Així mateix, la seva estructura pretén respondre adequadament a les necessitats de connectivitat i permeabilitat del sector verd en relació amb el teixit edificat que li donarà façana, i articular les

connexions estratègiques que pugui establir puntualment amb el riu i amb la resta del parc agrícola del Delta.

En aquest sentit, s'articularan uns apèndixs de connexió, entesos com extensions del verd en la massa edificada i passadissos verds que perforen el cinturó infraestructural que envolta l'àmbit del projecte, per augmentar la integració del parc amb els teixits i per afavorir la seva continuïtat amb la resta del sistema.

Parc Equipat del Prat Nord, 42 Ha en el cor de la ciutat.

2.2.3. ESTRATÈGIES

En el reconeixement del parc del Prat Nord és important entendre la importància de la mida i la visió estratègica que és la base de l'elecció de la seva ubicació.

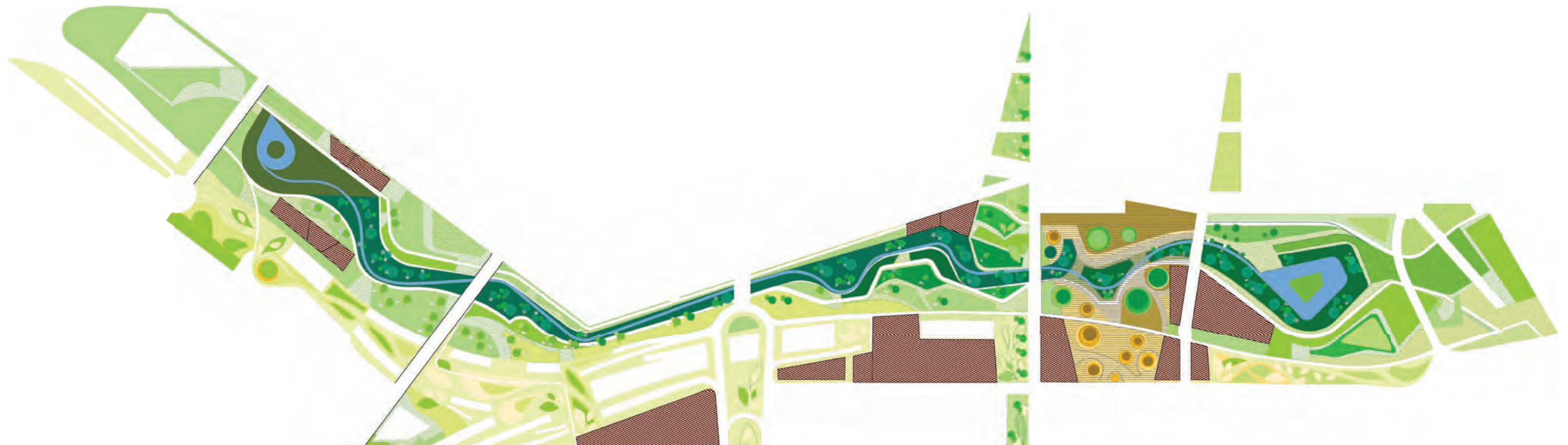
Un parc urbà i metropolità com el què és objecte del present document, situat en un entorn urbà afectat fortament per agents condicionants externs derivats del sistema d'infraestructures ja establert i per problemàtiques mediambientals, és, com s'ha dit, un organisme complex que crea una densa xarxa de relacions, que inclou en si mateix una varietat de funcions i que és capaç de realitzar múltiples finalitats simultàniament.

Per aquesta raó, el Parc del Prat Nord, sòlidament unificat en el disseny i en el concepte, es podrà llegir com una seqüència de

llocs que, sense ser contradictoris, seran portadors cada un d'un espai precís i d'una pròpia identitat.

Donades les imponents dimensions i les característiques d'accessibilitat, el parc del Prat Nord, s'imposarà com un gran parc de rang metropolità que sense perdre en cap moment la seva forma natural, tindrà un caràcter inequívocament urbà.

Aquest caràcter es demostra fortament en col·locar el verd com a front del nou teixit, en allotjar elements amb capacitat atractiva local i supralocal i, òbviament, en configurar els seus espais representatius de forma estratègica.

Plànol esquemàtic de distribució del parc.

El desig de garantir per al nou parc una imatge diferent en relació amb l'horitzontalitat permanent del Delta, sense perdre coherència respecte el paisatge referent, ha motivat la decisió de dotar el parc amb un gran bosc (arbreda de ribera). Aquest lloc és concebut com un gran verd urbà en el que la naturalesa mateixa del bosc fluvial i de ribera és tractada, domesticada i artificialitzada per permetre la seva configuració com un lloc ple d'una gran varietat de zones que satisfaran les necessitats de diferents perfils d'usuari.

Afavorit pel modelat topogràfic, s'hi podran implantar múltiples punts d'observació on els visitants puguin experimentar els paisatges i els diferents espais. En aquest sentit, els mateixos traçats i les connexions transversals de la xarxa viària que donen continuïtat als teixits situats a les vores del parc, es poden entendre com "màquines per la visió", el valor de les quals va molt més enllà de la senzilla funció connectiva, en garantir la vitalitat funcional i el control visual en tota l'extensió del parc.

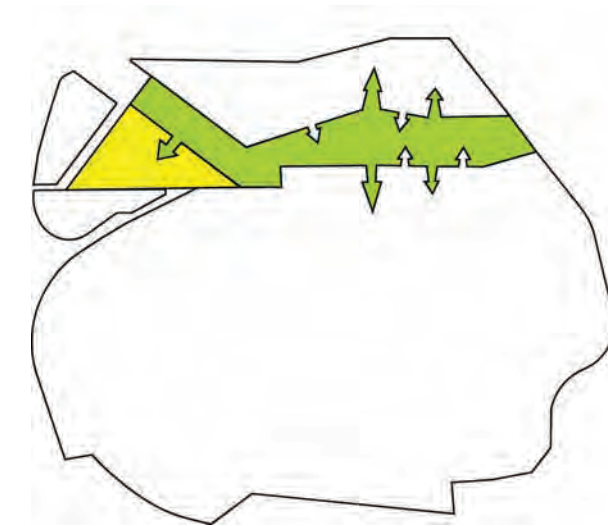
Gràcies al treball conjunt entre la topografia i l'estructura verda, la presència d'àrees funcionals de major intensitat -que promouen la continuïtat entre els teixits - serà compatible amb la presència d'altres zones més aïllades, en les quals es podran implantar exemples de l'hàbitat original del Delta.

Comprendre el cicle de l'aigua -el seu control i recollida, els seus temps i recorreguts- serà un altre element compositiu clau que

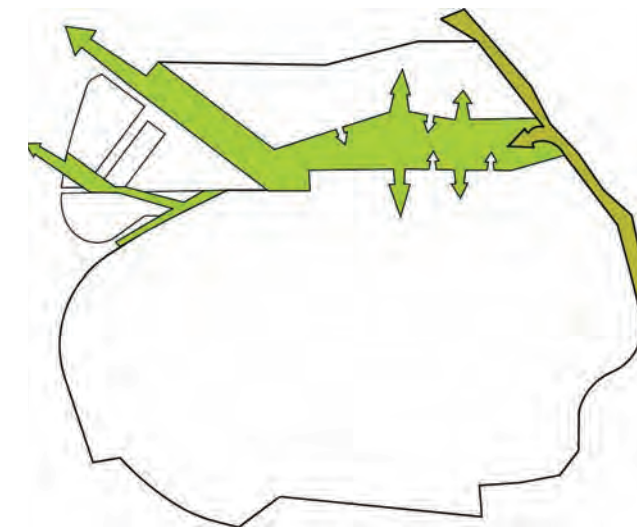
dóna raó a la comprensió profunda de la naturalesa del lloc. La integració en el dibuix de les eines i consideracions que tracten de la qüestió hídrica serà utilitzat per a la resolució tant de problemes hidrològics, com pel disseny del parc. A més, no hem d'oblidar que el parc farà servir el sistema existent de canals de reg i que, tal i com haurà de ser configurat, podrà incorporar tècniques agrícoles, tant en la seva construcció com en la seva gestió.

En aquest punt, podem afirmar que els elements estructurals del parc no només són portadors d'un paper de composició espacial o visual, sinó també són funcionalment actius des del punt de vista de la sostenibilitat mediambiental. Així, la massa verda de l'arbreda de ribera, no sols serà majestuosa i diferent de tot l'entorn, sinó que serà una "arquitectura verda", deliberadament activa en relació amb la resta del teixits edificats, que permetrà reduir l'efecte "d'illa de calor"; d'altra banda, la necessitat d'aquesta vegetació de tenir un àgil accés al nivell freàtic per poder créixer fins el tamany desitjat comporta un modelatge vigorós de la topografia la qual, condicionant les modalitats de connexió entre els sectors que li donaran façana, podrà ser utilitzada estratègicament per integrar solucions relatives al cicle de l'aigua.

Així doncs, veiem com el parc, tot i la senzillesa de les seves motivacions i la claredat dels seus arguments, serà realment un lloc complex i articulat que es mereix ser tractat de manera ordenada. Per aquest motiu, a continuació es realitza una sistematització de les característiques constitutives del parc.

Parc Equipat de Prat Nord, la integració dels límits amb els teixits edificats.

Parc Equipat del Prat Nord, les connexions cap al riu i cap a la plana del Delta del Llobregat.

2.2.3.1 TOPOGRAFIA

El modelat topogràfic del parc equipat és, en general, influït per dos factors: la necessitat d'integrar el traçat de la C-31 (semisoterrant-la) i de la C-31c i la decisió d'implantar una gran massa vegetal, característica principal del nou espai verd. Si el primer factor, que té a veure amb la necessitat evident de ventilació dels nous traçats i el fet que en la cobertura d'aquests es disposarà d'una limitada llibertat de model·lació tectònica, en el cas de la gran arbreda, l'efectiva possibilitat de la seva realització depèn de la capacitat de fer accessible el freàtic a les arrels de la vegetació. Per tant, serà necessària una excavació per la plantació d'arbres més alts, que posarà a la cota de 3,5-4m sobre el nivell del mar tota l'àrea afectada.

El parc es desenvoluparà a la riba dreta del riu Llobregat amb una amplada variable, fins al nus d'enllaç entre la C-31c amb la C-31, i seguirà en direcció Nord-Oest tenint com a frontera el traçat de la C-31 i la façana més occidental de l'Eixample Prat Nord. La seva superfície aproximada de 42 hectàrees es configurarà en dos àmbits:

A
Un nivell baix, que es fixarà a cota 3,5 m per satisfer les necessitats hídriques de la massa vegetal principal i que localitzada al seu costat septentrional, s'articularà com una depressió longitudinal continua. Aquest àmbit servirà també com a zona de captació d'aigua pluvial per a una gran part de l'Eixample Prat Nord i admetrà, en funció de l'abundància de pluges, ser parcialment inundat.

B
El sector corresponent al traçat semi-soterrat de la C-31, que es troba a cota 12 m, i que forma la porció més meridional del parc. Aquest àmbit s'encarregarà de gestionar la transició cap al front construït de la Seda-Estació i la Paperera. Gaudirà d'un marge limitat de modificació del terreny com a conseqüència de la presència del conducte viari soterrat i s'articularà com un paisatge de dunes que haurà de resoldre l'espai del darrere dels forats de ventilació de la traça infraestructural.

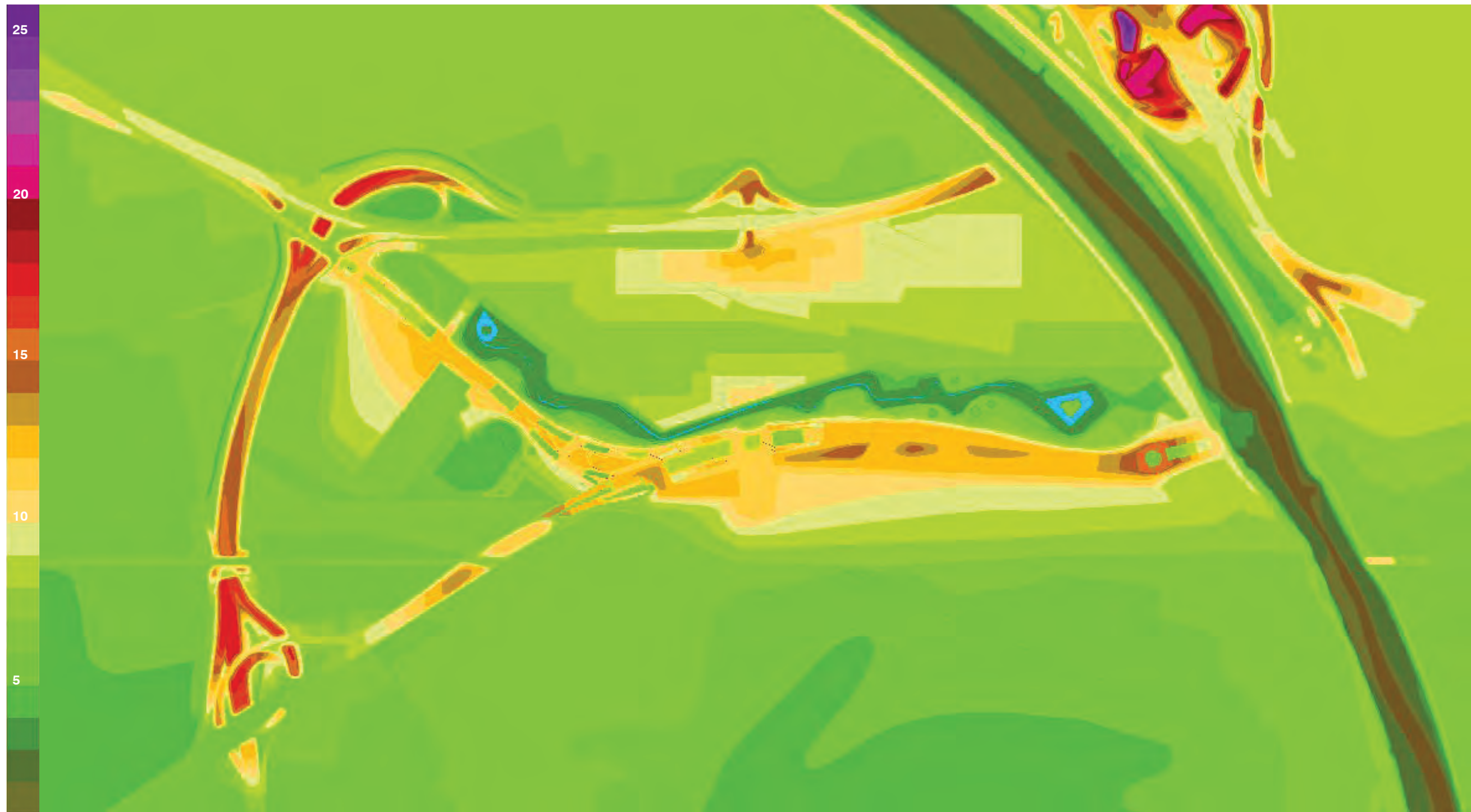
En termes generals, es procurarà facilitar al màxim la permeabilitat transversal en els punts més estratègics, utilitzant oportunes solucions topogràfiques que minimitzaran els pendents.

On sigui possible, és a dir dues vegades al traçat de la C-31c, en correspondència amb la connexió d'aquesta amb la C-31 i en les proximitats de la vora del Llobregat, la topografia s'integrarà amb el disseny de la infraestructura viària, passant per dalt (en els primers tres casos) o passant per sota (a l'últim cas). D'aquesta manera es garantirà la permeabilitat a les vies i es facilitarà la continuïtat peatonal dins del sector i entre aquest i el seu context.

La connectivitat vial transversal es produirà a través de cinc artèries en estructura de diferents longituds per sota les quals el parc, amb els seus camins, el seu modelat i la seva vegetació, continuarà fluint intacte.

Secció transversal. El parc, la nova estació de Metro de la línia L – 9 i les extensions del verd dins dels teixits.

Hipsometria del conjunt. Plànol de la topografia modificada.

2.2.3.2. HIDROLOGIA

L'aigua és un element clau en l'ecosistema ambiental del Delta del Llobregat. El nou parc, coherent amb la seva voluntat de ser motor de la sostenibilitat ambiental, reconeix la importància d'aquest element i l'incorpora en la seva estructura, modelant en primer lloc la seva tectònica per optimitzar la retenció hídrica en ocasió de pluges intenses i configurant escenaris d'inundació parcial en porcions controlades en les àrees menys elevades.

Tota la part rebaixada del parc constitueix una zona de captació d'aigua pluvial procedent de gran part de l'Eixample Prat Nord. Els mateixos patrons de plantació i les pendents topogràfiques, sempre que sigui possible, estaran pensats per promoure l'absorció màxima de l'aigua en èpoques de pluja.

A l'extrem oriental del parc es preveu una làmina d'aigua de com a mínim 4000 m² que, en cas de pluges torrencials i quan el nivell de l'aigua del Llobregat impedeixi el desguàs directe al riu, podrà créixer inundant altres porcions de verd. Atès que la cota més baixa del parc se situa a 3,5-4 metres, els volums d'aigua pluvial previstos pels escenaris d'inundació estudiats es faran assumibles gràcies a la inundació temporal de zones aptes per rebre fins més de 24.252 m³ d'aigua.

Aquestes àrees d'inundació temporal, distribuïdes en diferents formes depenent de les exigències compositives, encara que situades al sector oriental del parc, hauran de ser dissenyades de forma que els recorreguts interns de la zona verda es mantinguin practicables i tinguin formes paisatgístiques que, durant les seves breus aparicions, es transformin en elements d'interès addicional per al conjunt del parc. Així mateix, i amb l'objectiu de donar una imatge atractiva a les necessitats tècniques que ens ocupen, es podran associar conductes de connexió entre els sectors inundables o perfilar una "via d'aigua", que es podrà desenvolupar longitudinalment al llarg de la part deprimida del parc, omplint-se només durant els períodes de pluja.

Els apèndixs mateixos del parc a l'interior de la trama edificada de l'Eixample Prat Nord podran assolir una important funció drenant, de recollida i de direccionament de les aigües pluvials.

A banda d'aquests llocs, en els quals es revela més clarament la naturalesa del parc com a màquina de sostenibilitat ambiental, l'aigua estarà present amb freqüència també en altres parts del conjunt, com element compositiu més pròpiament visual.

Mereix especial atenció el tractament de les àrees actualment existents en l'àmbit del projecte destinades a acollir la vegetació típica del Delta. Actualment, en el sector del Prat Nord existeixen dues basses que s'alimenten de les aigües subterrànies i de l'aigua de pluja: la de Regomir i la del Prat.

La primera no es veurà afectada pel projecte; però la segona, que es posiciona justament on es produirà la futura connexió subterrània entre la C-31 i la C-31c, haurà de ser traslladada.

La nova bassa, amb una superfície similar a l'anterior, es localitzarà a l'extrem Nord-Oest del parc longitudinal assolint una estructura que, molt més que la seva predecessora, facilitarà el seu ús per part de les espècies d'aus autòctones i migratòries. La proposta planteja que la llacuna tingui forma de corona circular irregular per tal de crear una illa de difícil accés al seu centre, on es pugui afavorir la vida animal. El perímetre exterior serà dissenyat mitjançant una configuració capaç de donar un bon contacte amb el parc urbà, mentre que a l'interior es podria plantejar adoptar una solució molt més naturalitzada, sense murs i afavorint l'aparició d'espècies autòctones de ribera, canyissars, etc.

2.2.3.3 VEGETACIÓ.

La vegetació del nou parc està dominada per la presència del gran bosc, que anomenem arbreda de ribera, que ocupa el seu sector central i que es perllonga en una longitud de gairebé 2 km, des de la via que connecta el sector REM amb el sector Eixample Prat Nord fins a apropar-se a la banda dreta del riu Llobregat.

Aquesta espina verda, visible des de la resta de la plana gràcies a l'alçada dels arbres, concentra les espècies d'arbres més alts (entre les quals sens dubte proliferarà el Tamarix, el Populus alba, el Populus nigra, el Salix alba i el Fraxinus angustifolia).

Aquest espai s'ofereix, de fet, com una evolució del model tradicional del bosc de ribera que, aquí artificialitzat per ser compatible amb el context urbà en el qual s'assenta, es transforma en una cosa nova i diferent de qualsevol altre bosc natural que es podria trobar al Delta.

La continuïtat lineal de la massa vegetal haurà de ser mantinguda en tot moment amb l'excepció dels talls produïts pels carrers transversals que connecten els sectors construïts; a més, es podran caracteritzar uns subsectors donant prioritat a algun arbrat sobre altres i distribuint en forma compositivament articulada les espècies

de fulla caduca i de fulla perenne, buscant diferents efectes de permeabilitat i brillantor depenent de la temporada.

Dins del parc longitudinal i allà on és explícita la presència d'aigua (en la Nova Bassa del Prat, en els petits estancs de caràcter urbà, en les llacunes temporals d'aigua pluvial i en els eventuais canals de relació entre elles), es podrà plantar una vegetació d'arbustos de petit gra també propis del paisatge de ribera. A les zones del parc on s'integren els traçats de la C-31 i la C-31c, el punt de referència més elevat de la topografia i la mateixa presència dels conductes infraestructurals impedeixen la plantació d'elements arboris capaços d'arribar a altures considerables. Per aquest motiu, el paisatge de dunes amb el qual s'articularen aquestes àrees serà plantat amb espècies amb una alçada màxima de dotze metres, herbes aromàtiques, arbusts i, en general, espècies adequades per gestionar la transició entre el bosc urbà i un paisatge diferent, és a dir, el de les façanes de la Seda-Estació i de la Paperera. Si la gran massa verda del bosc combinarà artificialment les seves formes a unes lògiques de matriu clarament urbana, en aquests espais es trobarà una dimensió encara més cordial, equipant el parc amb major intensitat i estructurant jardins i altres llocs de mides més recollides i reduïdes.

Contemplació i oci al llarg de l'espai col·lectiu.

2.2.3.4 RELACIONS DE PERMEABILITAT AMB EL CONTEXTE.

A nivell territorial, el parc tindrà una relació de continuïtat amb la resta del Delta en diferents punts:

Marge dret del riu Llobregat:

Oportunes remodelacions de la connexió entre la C-31 amb el traçat viari local i una nova consideració de les cotes de la Ronda Llevant al seu pas per l'interior de l'àmbit de projecte permetran fer possible l'accés al parc des de la vora del riu. Es garantirà una fluida connexió directa peatonal i per a bicicletes amb el parc fluvial, de tal manera que el nou sector es convertirà en la seva porta.

Marge Nord-Oest en relació amb el traçat de la C-31c:

En el punt on la traça de la C-31c forada el terraplè que envolta l'àmbit del projecte serà possible acostar a la part meridional del traçat infraestructural un sender peatonal i per a bicicletes. D'aquesta manera es garanteix la permeabilitat del sector en direcció a Sant Boi.

Marge Sud-Oest en relació amb el traçat de l'AVE:

La presència de la traça subterrània de l'AVE, juntament amb l'existència d'un passatge que forada el terraplè sobre el qual descansa la C-32b, faran possible l'establiment d'un corredor que

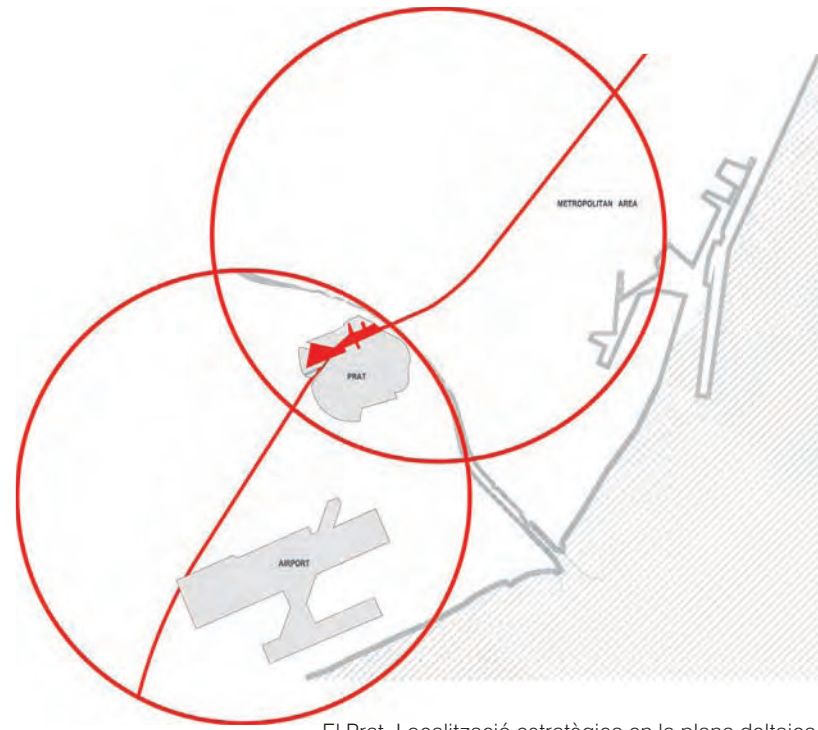
s'articularà al llarg del traçat mateix i que oferirà una sortida del parc cap a la plana deltaica. Aquesta zona, donada la seva ubicació a l'interior del teixit edificat del sector REM, podrà ser tractada com un bulevard urbà i facilitarà l'accessibilitat peatonal i per a bicicletes cap a la part externa de la cortina infraestructural.

Si la connectivitat del parc amb el paisatge deltaic ha de produir-se inevitablement de manera puntual a causa de les infraestructures que envolten el projecte, la permeabilitat d'aquest en relació amb el sectors immediatament adjacents serà en canvi gairebé total. En efecte, les extensions del parc dins de la massa edificada, els apèndixs verds que s'establiran en els sectors de l'Eixample Prat Nord, de la Seda-Estació i de la Paperera augmentaran la cohesió de les parts, modulant la transició del gran espai col·lectiu als teixits edificats i valoritzant les principals directrius de pas peatonal per la massa verda.

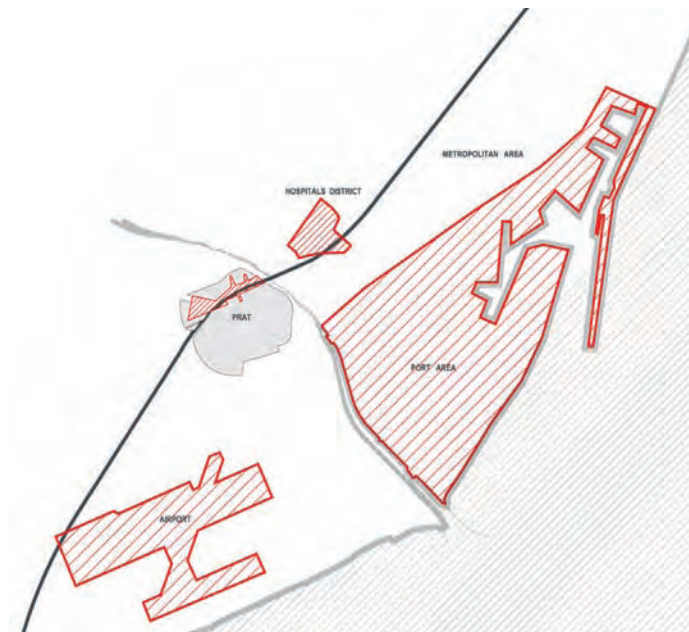
Un altre accés peatonal preferencial es podrà posar en correspondència amb el nus que, parcialment en estructura, es fixa en l'eix Nord-Sud que connecta l'estació intermodal del Prat amb l'autovia C-32.

Parc equipat del Prat Nord. Connexió del nou parc amb el territori amfritrió.

El Prat. Localització estratègica en la plana deltaica.

El Prat com a baricentre d'un sistema productiu.

El Prat com a baricentre d'un sistema natural.

2.2.3.5 RECORREGUTS I CONNEXIONS

El parc està envoltat per la xarxa de carreteres del teixit urbà i està travessat per diverses rutes que garanteixen la continuïtat amb aquest.

D'aquesta manera, són cinc les artèries que travessen el parc transversalment a la seva direcció principal.

Aquestes artèries, posicionades en estructura sobre la topografia verda, no interrompan en cap moment la continuïtat dels recorreguts interns i, de fet, es proposaran com a elements dels quals es pot gaudir d'una vista privilegiada de l'entorn.

La permeabilitat transversal, que garantirà la coherència entre els diferents sectors construïts, tot i la presència d'una zona deprimida, és òbviament una qüestió clau.

Per aquesta raó, a part dels recorreguts que travessen la massa verda lligant-se a la topografia, tots els ponts es podran equipar no només amb carrils de trànsit vehicular sinó també amb amplis espais reservats per als vianants.

En particular, l'eix Nord-Sud, que uneix l'estació intermodal del Prat amb la C-32, i els propers dos ponts en direcció Est, podran assolir unes seccions complexes que, especialitzades pels diferents usuaris, podran donar lloc a uns recorreguts urbans.

Quant al sistema de senders del parc, una vegada ordenats una part dels transversals per tal d'optimitzar el pas ràpid, la resta s'organitzarà per facilitar un accés sistemàtic a tots els llocs que s'han configurat en el seu interior: camins de pas ràpid enllaçaran camins de pas lent que proporcionaran un accés més pausat a les cotes rebaixades, a través d'una sèrie de terrasses verdes amb contorns suaus.

Mereix una menció especial el camí -per a bicicletes i peatonal- longitudinal que va associat a l'arbreda de ribera i que va construït un passeig de més de dos quilòmetres de llarg. Aquest recorregut donarà accés en seqüència a tots els llocs del parc i es connectarà al sistema del Delta gracies a la desembocadura sobre la banda fluvial i al forat Nord del cinturó infraestructural.

La zona en la qual es produeix la major intensitat urbana, és a dir, l'àmbit que es troba davant d'on es projecta el Centre comercial i la nova estació del metro de la línia-9, limita per dos dels quatre ponts que travessen el parc, i serà sotmesa a un tractament especial per realçar el seu caràcter de cremallera entre els dos teixits urbans.

En efecte, si en la resta del parc el principi general és que objectes i superfícies artificials d'extensió reduïda es fixin sobre una manta natural de caràcter suau, aquí la regla s'invertirà i el conjunt total es transformarà en una àgora verda en la qual els elements naturals emergiran d'una superfície dura modelada topogràficament.

D'aquesta manera, es proporcionarà a aquest àmbit un caràcter únic de "saló urbà" que resoldrà eficaçment la qüestió de la continuïtat urbana i obrirà nombroses oportunitats projectuals en el seu interior.

Las connexions transversals com a prolongació d'un sistema consolidat d'espais públics urbans.

El sistema dels espais verds i els seus recorreguts com a estratègia de connexió de las trames urbanas.

2.2.3.6 MARGES DEL PARC

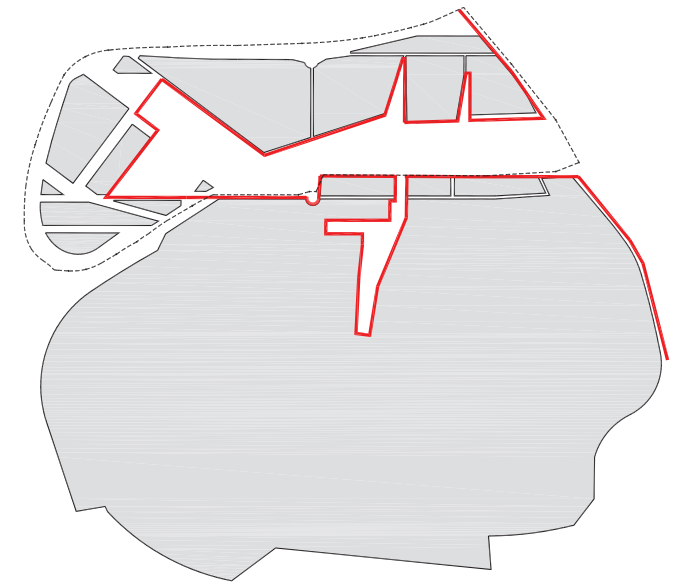
Les vores del parc són el nexa on el parc es posa en contacte amb la ciutat i on es produeix la màxima interrelació entre els dos. Això és una característica evident en parcs de gran superfície com el parc de Bois de Bologne de París i, en menor mesura, el Parc de Collserola en la nostra situació metropolitana. D'aquesta manera, els marges del parc seran tractats per afavorir al màxim la seva permeabilitat i es caracteritzaran de forma diferent en funció de les situacions en què es troben.

La façana de l'Eixample Prat Nord al parc es pot considerar de manera simplificada com una línia plegada formada per diferents segments:

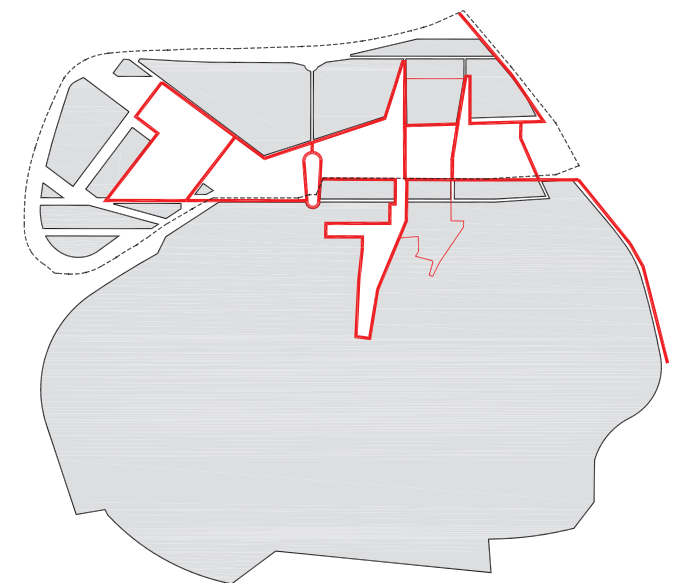
- El front Sud, que dóna en primer terme al parc i posteriorment a l'autovia de Sant Boi (C-31c), és el frontís d'un eixample residencial amb edificacions alineades no massa altes (PB.+3 i/o PB.+4). La seva particularitat és la de tenir una configuració en diagonal, donada per la morfologia del nou teixit i per les hipotenuses de les illes triangulars resultants de tallar a biaix la traça de les illes rectangulars. Serà doncs molt important situar les "portes" del parc a les cruïlles dels carrers. Però mentre la façana d'un parc normal posa la seva porta a la cruïlla de dos carrers, en aquest cas la porta (i/o les portes) s'ha de posar en una cruïlla de tres carrers.
- La façana Sud–Est de l'Eixample Prat Nord és probablement la que requereix major atenció i millor qualitat arquitectònica i és que aquest és el costat més extens, al llarg del qual es presenta un tractament d'interfase uniforme. Els seus nous teixits s'abocaran al parc amb la creació d'una llarga balconada des d'on es podrà admirar tota la seva longitud. Els dos 'dits verds' tindran una important funció com extensió de les directrius dels ponts que

envolten l'Àgora i que, recolzant-se en el nou Centre comercial i en la nova estació de la línia 9 de metro, portaran al nou sector la vitalitat urbana dels eixos procedents del teixit consolidat a l'altra banda de la C-31. A més, la inserció dins de la seva trama de dos apèndixs verds facilitarà la integració de la massa verda i l'edificada, afavorint la captació i la canalització de les aigües pluvials d'una part del sector urbà en direcció a la conca de recollida.

- L'extrem oriental del parc és constituït pel marge del riu Llobregat, ara accessible gràcies a la model·lació de la topografia i pel fet de fer transcórrer en estructura una part de la connexió de la C-31 amb la Ronda de Llevant.
- La vora meridional es vincularà a nivell de carrer amb els teixits de la Seda-Estació i la Paperera, mantenint un enfocament homogeni des del començament del semi-soterrament de l'autovia prop del riu fins a la cruïlla de l'eix Nord-Sud de connexió de l'estació intermodal amb l'autovia C-32.
- A l'Oest d'aquest nus, i més enllà d'una àrea d'equipaments de caràcter supra-local al voltant de la qual la tectònica és bastant moguda a causa de les bifurcacions vials que es produeixen en el subsòl, el flanc occidental del parc ve delimitat pel traçat de la C-31c, i ve marcat per una sèrie de connexions peatonals que, gràcies a una tectònica adequada, cosiran el sector amb l'altre costat de la infraestructura.
- L'extrem septentrional del parc longitudinal es tanca finalment amb el terraplè de la via de connexió entre els sectors de la REM i de l'Eixample Prat Nord.

Els marges del parc i les seves integracions en el teixit públic urbà.

La continuïtat de la trama viària en l'estructura dels eixos transversals.

2.2.3.7 APROXIMACIÓ AL PROGRAMA FUNCIONAL.

El nou parc equipat es proposarà com un important recurs col·lectiu pel municipi del Prat de Llobregat i per tota l'Àrea Metropolitana, enriquint-se amb una sèrie de funcions que respondran de forma equitativa a les necessitats i a les oportunitats derivades de les dimensions de l'àmbit en qüestió i de l'especificitat del context en el qual el parc s'insereix.

La programació funcional gràcies a la qual s'activa un parc de dimensions importants en una posició tan peculiar i rica com la que estem treballant, porta necessàriament a considerar com possibles una sèrie d'activitats relacionades amb les exigències dels teixits, les propietats del sistema mediambiental i les estratègies programàtiques més idònies per garantir la vitalització de grans superfícies obertes.

Aquests mateixos elements –el factor dimensional i les condicions del contorn- suggereixen també un ventall realment estimulant d'oportunitats que, en altres situacions, podrien no haver resultat factibles.

És per això fonamental reconèixer, en primer lloc, que la recerca, la discussió, la selecció i les eleccions que configuraran el programa funcional del nou parc constituïran una grandíssima ocasió que cal aprofitar al màxim. Per aquesta raó i prescindint dels seus èxits o analogies, no ens podem conformar d'una servil imitació o repetició de models que, si bé són consolidats, constitueixen una similitud només parcial amb en nostre cas. És un deure cap al Lloc i cap a la comunitat anar més enllà d'aquest conformisme i confiar en una solució original i personalitzada.

Les condicions al servei i en virtut de les quals sorgirà el nou parc són una realitat única i irrepetible que mereix un programa funcional propi. En tot cas, per a una correcta definició del mateix cal estudiar referències existents (s'adjunta com Annex a la memòria un seguit d'elements a aquests efectes), les quals podrien aquí unir-se per donar forma a una experiència única i excepcional.

Alguns sectors del Parc, gràcies a la seva magnitud, accessibilitat i conformació, seran idonis per rebre espectacles temporals i esdeveniments com concerts, trobades, projeccions, etc. Altres, aprofitant la proximitat a la malla urbana, permetran l'establiment de locals de restauració i oci.

Es podran estructurar rutes esportives i passejos experiencials que gaudiran de l'extensió del parc i el diferent caràcter dels seus llocs importants. Aquests traçats podran ser articulats pensant en el parc com un sistema tancat, però també tindran que aprofitar el seu rol de futura porta del Delta.

Sens dubte, algunes de les superfícies edificades que s'assentaran en el seu interior podran aprofitar aquesta funció, servint com a llocs privilegiats per exposar i donar a conèixer la singularitat del paisatge amfitrió.

En qualsevol cas, a nivell estratègic, serà important crear capacitat d'atracció no només a partir dels edificis, sinó també a través de la configuració d'una densa xarxa de relacions entre llocs petits que, adequadament tractats i tematitzats, constituïran xarxes amb una forta identitat i visibilitat.

Serà, així mateix, fonamental que cadascuna de les caracteritzacions que s'imposi faci del factor temps, tan present en la naturalesa de l'element vegetal, un aspecte clau de la pròpia concepció.

Museum Plein, Amsterdam, Holanda.

Museum Park, Rotterdam, Holanda.

2.2.3.8 LOCALITZACIÓ DEL PROGRAMA FUNCIONAL.

Els programes funcionals hauran de localitzar-se en el parc segons un quàdruple criteri: afavorir la continuïtat i la connectivitat dels teixits, garantir la vitalitat dels seus espais interns, aprofitar les oportunitats donades pel disseny topogràfic i construir uns llocs de gran representativitat urbana i natural.

Per promoure una continuïtat natural entre les masses edificades i el parc, es tensarà la vitalitat present en el teixit consolidat, implantant activitats i equipaments prop dels eixos principals que enriquiran el paisatge del parc, convertint les directrius transversals en recorreguts funcionals plens d'esdeveniments.

La vitalització dels espais interiors del parc es podria produir a través de la creació de dos tipus d'atractors funcionals: una galàxia de petits llocs d'interès per consolidar les rutes internes o per equipar els espais oberts; uns pols de rang superior, consistents en equipaments locals o supra-locales, seran distribuïts en punts

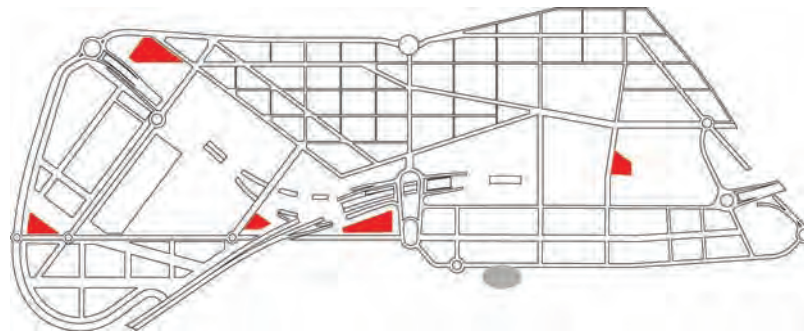
sensibles i seran destinats a convertir-se en motors d'energia per les zones verdes dels voltants.

La model·lació tectònica defineix àrees que, sense ser objecte d'assentament permanent per part dels programes funcionals, tindran característiques espacials per poder albergar temporalment una intensa i variada programació cultural i d'esdeveniments. Aquesta categoria d'espais trobarà clarament la seva màxima expressió en l'Àgora verda que es proposarà com el cor ideal del parc i principal lloc de representativitat del municipi.

La ubicació dels equipaments amb rang supralocal, conjuntament a l'adjacència de les activitats terciàries i comercials i al disseny d'una accessibilitat privilegiada podran ser utilitzats per assolir la massa crítica necessària per la definició de llocs de gran representativitat que, a més de ser aprofitats intensament per la totalitat del Municipi i de l'àrea metropolitana, tindran una important càrrega icònica i identitària.

Prat Nord. Localització de les reserves d'equipaments públics.

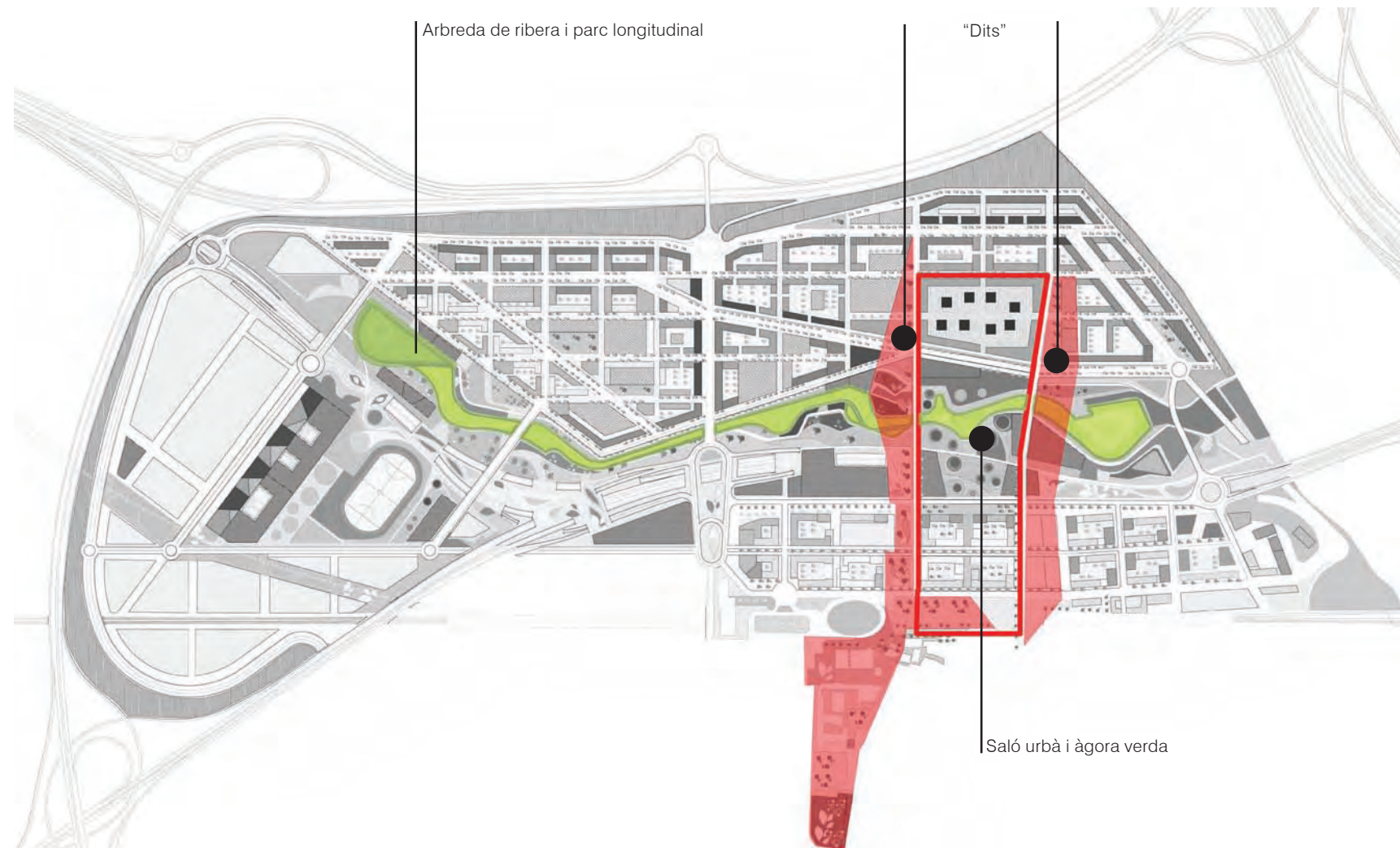

Prat Nord. Localització dels edificis singulars o icònics.

2.3. LLOCS NOTABLES

El parc, unitari en el seu disseny general i en les característiques fonamentals, pot també ser objecte d'una lectura que procedeix de l'anàlisi d'alguns dels seus llocs més considerables, llocs on es desenvolupen situacions espacials precises i coherents.

La força projectual d'aquests àmbits rau en ser una part activa d'un conjunt, sense però dependre estrictament d'aquest: es tracta de llocs interfície que, podent també existir com entitats espacials autònoms, s'integren entre ells a través de la modelització del sòl i d'un ús acurat i programàtic de les rutes i dels encreuaments.

Llocs notables.

2.3.1. L'ARBREDA DE RIBERA I EL PARC LONGITUDINAL.

Com es ve afirmant, el Parc del Prat Nord presenta dos paisatges principals: "L'arbreda de ribera" i el "Parc de les Dunes".

L'arbreda de ribera serà el principal element d'identitat del nou parc, l'espai que, juntament amb la gran Àgora verda, afirmarà el seu caràcter original, tant en relació amb el paisatge del Delta, com amb el de l'àrea metropolitana.

L'arbreda, formada per vegetació capaç d'arribar a 20 m d'alçada en una vintena d'anys i superar els 35 m en l'edat plenament adulta, serà un lloc profundament diferent respecte al que es podria trobar si les condicions per al seu creixement fossin espontànies i naturals.

De fet, l'arbreda també respon a la naturalesa inequívocament urbana del parc i la seva massa vegetal és concebuda i tractada per a ser considerada com un element -encara que gegant- que pertany a un gran jardí. Aquest caràcter d'artificialitat i sofisticació hauria de ser present en les formes de la seva sembra, en les textures del sòl, en la permeabilitat dels seus recorreguts i en les formes dels seus volums.

La nova arbreda expressarà la seva diferència amb el bosc de ribera natural especialment en la qualitat dels espais que es reuniran sota l'ombra de les seves branques. En efecte, així com el sotabosc d'aquell és normalment pantanós, ple de matolls i desordenat, dens i sovint no transitable, en el nostre trobarem vegetacions i textures que definiran un sistema ric de llocs de trobada i de passeigs, de colors, llums i olors.

L'aigua, tan present en aquest tipus de paisatge, una vegada assolides les necessitats de la massa forestal per part de les aigües subterrànies, farà la seva aparició amb una finalitat purament espacial i visual, destacant en alguns punts importants i camins significatius.

Per la seva banda, el Parc de les Dunes s'estendrà on la topografia s'afronta amb les traces infraestructurals semi-soterrades i per això no pot gaudir d'amplis marges de llibertat.

La tectònica amb la qual es produirà el seu disseny tindrà com a objectiu principal la compatibilització dels forats de l'autovia, a més de conduir i articular els recorreguts pel parc i definir de forma

natural els àmbits especialitzats que podran ser utilitzats per les funcions que s'establiran a la zona.

Pel que fa als sectors de la Seda-Estació i de la Paperera, el paisatge de les dunes serà l'element de transició entre la massa edificada i l'arbreda de ribera.

La vegetació que el caracteritzarà tindrà un ordre diferent a l'arbreda de ribera perquè les arrels de les espècies establertes no podran arribar al freàtic. Així ens trobarem amb un paisatge més cordial, amb masses d'arbustos i arbres que, exclouent algun element aïllat, no excediran dels 12 metres d'alçada.

Parc equipat de Prat Nord. Vista.

2.3.2. SALÓ URBÀ I ÀGORA VERDA.

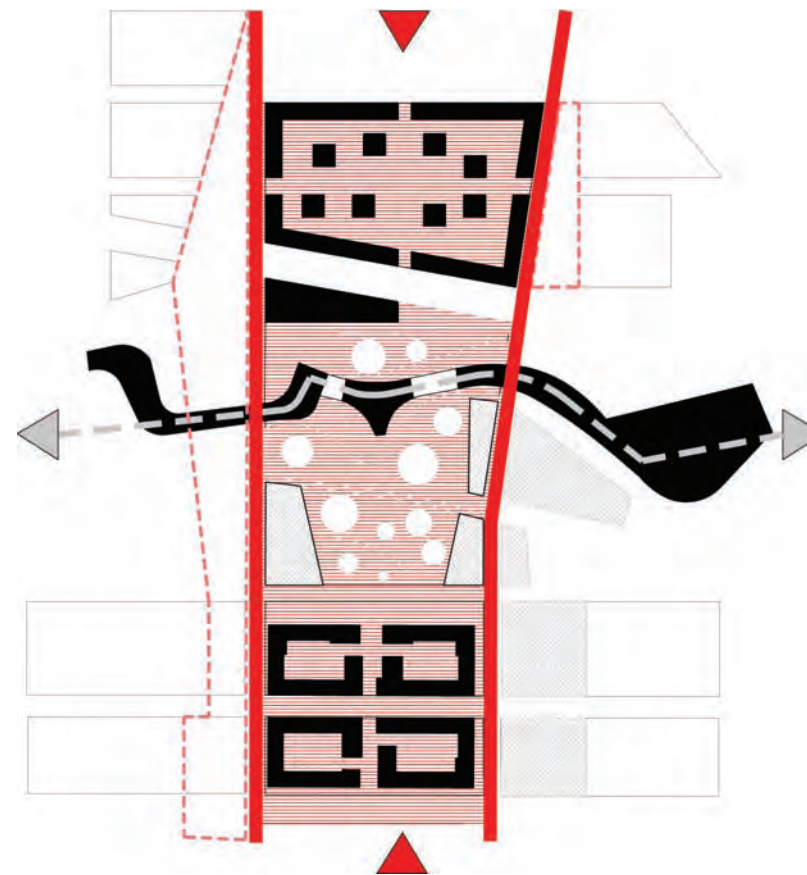
A través de la força estructurant dels dos dits verds i dels eixos que creuen la part central del parc, s'estableix en el cor del mateix, un lloc de gran vitalitat que adquireix un extraordinari caràcter de representativitat cívica, potenciant-se com una Àgora urbana on exposar el nou espai públic amb el màxim del seu vigor, intensitat i monumentalitat.

Es tracta d'un àmbit privilegiat de continuïtat urbana, d'un lloc estratègicament adjacent al principal motor comercial del nou sector i a la futura parada de la Línia 9 del metro.

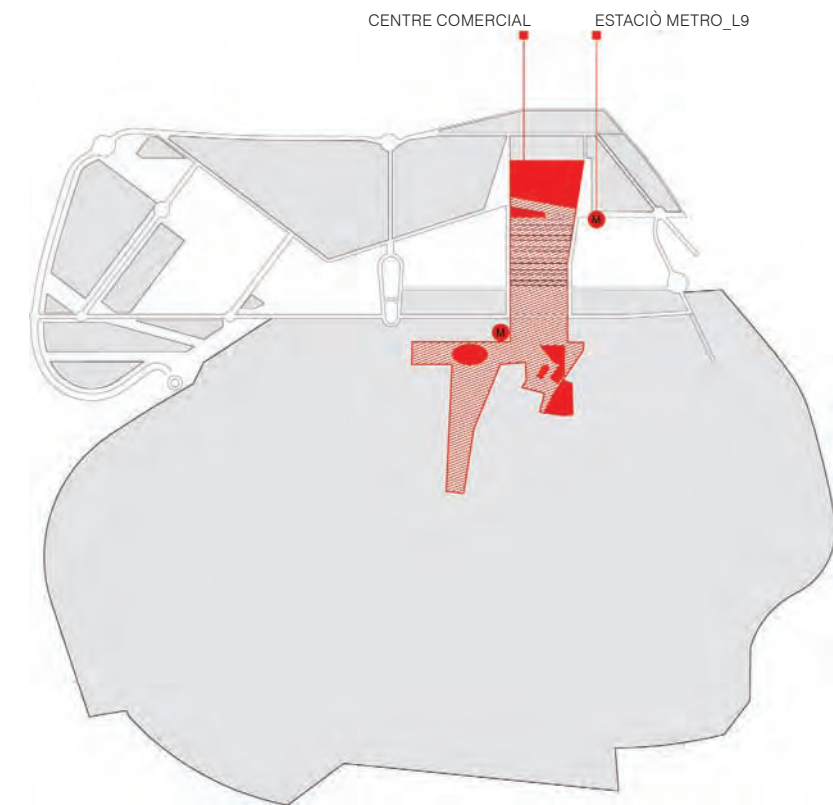
Gràcies al disseny que es donarà a la topografia, al basament de l'Eixample Prat Nord i a les passejades peatonals agregades a l'estructura de les vies transversals, aquest àmbit es convertirà en un espai col·lectiu adequat per acollir activitats atractives i espectaculars.

Així com a la resta del parc, elements artificials es disposaran en una matriu natural, en aquesta "habitació" s'inverteixen les jerarquies i els elements naturals –l'arbreda de ribera, les dunes, la vegetació- es basaran en una superfície dura modelada tectònicament. Aquest tractament especial augmentarà encara més el seu caràcter de cremallera no volumètrica entre teixits urbans.

Les activitats s'hi establiran tenint cura de no afectar la visibilitat dels punts notables de l'espai central i, al mateix temps, es procurarà activar les voreres dels ponts, on preferentment es localitzaran unes connexions peatonals ràpides.

Saló urbà i Àgora verda. Plànol d'emplaçament.

Saló urbà i Àgora verda. La continuïtat dels atractors entre el nucli consolidat i l'Eixample Prat Nord.

Saló urbà i Àgora. Vista nocturna.

Connexions transversals. El centre del parc com cremallera entre els diferents teixits.

2.3.3. ELS "DITS", APÈNDIXS DE CONNEXIÓ I RELACIÓ AMB LA MASSA CONSTRUÏDA.

En la seva extensió longitudinal al llarg de la directriu Nord-Est de la nova façana urbana de l'Eixample Prat Nord fins a tancar-se en direcció Sud-Oest arribant al traçat de la C-31c, el parc articula uns apèndixs que transcórren transversalment al seu perfil i que garanteixen la seva permeabilitat i la continuïtat respecte a les zones urbanes.

Aquests dits verds -dos interjacentes amb el teixit de l'Eixample Prat Nord i dos amb els de la zona Seda-Estació i Paperera- es posicionen seguint una estratègia que confirma la prolongació de les directrius urbanes procedents del teixit consolidat, fent d'aquestes els eixos principals de creuament del parc.

Aquests apèndixs també tenen un potencial paper en l'estratègia de la sostenibilitat ambiental del projecte, ajudant a recollir i administrar part de les aigües pluvials dels sectors edificats, per dirigir-les cap a la conca principal del parc.

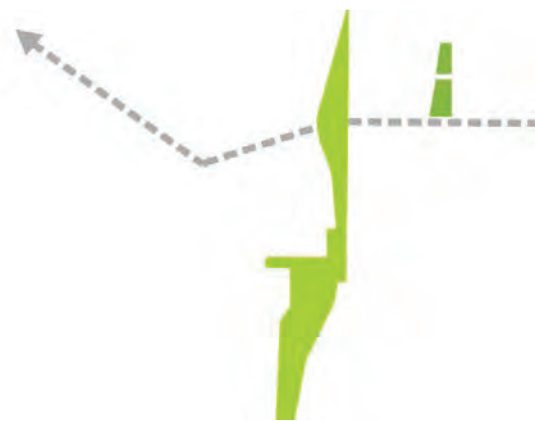
Respecte a l' Eixample Prat Nord, el més occidental dels dos dits verds presenta al Sud de l'àmbit de projecte l'element que ha determinat la seva ubicació, és a dir, l'estació intermodal, pol important de l'espai públic del qual es donarà continuïtat fins al cor del nou sector.

El dit més oriental segueix la directriu de la prolongació del Carrer Major del Prat i s'establirà en el nou sector en correspondència amb la futura parada de la línia 9 del metro, trobant un front urbà delicadament dissenyat i amb unes espectaculars vistes fins al parc. Tot i que comparteixen una funció connectora primària, es podrà assignar a aquests apèndixs unes diferents característiques en virtut dels elements que posseeixen els llocs que lliguen, els espais que travessen o els eixos dels quals son extensions.

L'apèndix occidental tindrà un clar predomini de l'element natural sobre l'artificial i es proposarà com un col·lector ideal d'usuaris. La

mateixa estació intermodal i els espais col·lectius que hi graviten al voltant seran beneficiats per la presència d'aquesta connexió, integrant-se en un sistema que, a més del component urbà, tindrà ara també un component paisatgístic i verd.

El segon apèndix del parc és diferenciarà del primer pel seu rol més actiu pel que fa a la implantació de funcions al llarg del propi traçat. En efecte, constitueix l'extensió del Carrer Major i, per tant, es configura com una directriu preferencial per estirar la vitalitat urbana existent en el teixit consolidat cap el parc i posteriorment cap a l'Eixample Prat Nord. El camí, una vegada superat el Parc de les Dunes i l'arbreda de ribera, entrarà en el nou teixit, interceptarà la balconada des de la qual s'observa la massa verda, s'hibridarà amb la nova estació de la línia 9 de metro i, finalment, es presentarà en front del centre comercial previst en la nova expansió.

Els "dits" transversals i la directriu longitudinal del parc.

El "dit" verd com element de penetració en la massa construïda.

El "dit" programàtic com element de continuïtat dels atractors públics.

2.3.4. LA NOVA BASSA DEL PRAT.

Com s'ha dit, a causa de la nova configuració que tindrà el nus de connexió entre l'autovia C-31 i C-31c, l'àrea ocupada actualment per la Bassa del Prat i on està situada una mostra de la vegetació deltaica haurà de ser traslladada.

Per tant, el nou parc reservarà un mínim d'1.3 hectàrees d'espai per a la creació d'una llacuna d'aigua naturalitzada, amb característiques similars a l'existent.

Aquesta zona, amb vocació de permanència i subministrada amb l'aigua procedent del nivell freàtic i/o de la pluja, estarà situada al Nord-Oest del parc com a finalització de l'arbreda de ribera i en una àrea prou apartada respecte a les principals vies internes i d'encreuament.

El seu disseny serà més elaborat que l'actual bassa, incorporant un mirall d'aigua que protegirà una illa inaccessible amb vegetació arbòria en la qual les espècies d'aus podran niar. Una zona de vegetació amb arbres més alts servirà per a què els ocells se sentin protegits de possibles depredadors, per bé que admetrà la presència d'observadors fins i tot a distàncies inferiors a 30m.

Nova Bassa del Prat Nord.

2.4. CONCLUSIONS: DIRECTRIUS I ESTRATÈGIES DEL PARC

CONCEPTES FUNDACIONALS

- Potenciar la identificació del parc com a element de centralitat del projecte, associant a l'espai públic el paper de veritable element identificador de les ciutats, espai de socialització, àgora urbana, lloc de trobada i de reunió.
- Assignar a l'espai lliure del parc el paper d'element vertebrador, al que se li atribueix un valor tan eficaç com el de les masses construïdes. Els diferents àmbits del parc no seran plantejats com un coixí amortiguador dels problemes generats per las preexistències viàries, sinó que estructuraran un buit pensat com un ple, amb uns contorns definits pels teixits edificats i buits no casuals.
- Assignar al parc el rol de porta y interfase entre el teixit construït del municipi, el riu Llobregat i el parc agrari.
- Concebre el projecte del parc segons un disseny necessàriament unitari que lògicament podrà adaptar-se a un desenvolupament per fases.

MODELAT, FORMES Y LLOCS

- Potenciar els aspectes de caràcter mediambiental que permetin millores en el cicle de l'aigua i aportacions des del punt de vista energètic (acció pal·liativa de l'efecte "Illa de calor", disminució de la radiació solar, refrescament de les brises).
- Provocar l'aparició de punts baixos al llarg de tota la longitud del parc, de forma que les espècies arbòries tinguin facilitat de connexió amb el freàtic, afavorint el seu creixement i evitant la necessitat de reg.
- Mantenir al llarg del desenvolupament longitudinal del parc una secció mínima de 60 m. que permeti una adequada secció per a la plantació d'arbres i per les connexions longitudinals necessàries.
- Dissenyar la topografia del parc de forma que les inundacions temporals d'unes proporcions controlades resultin compatibles amb la continuïtat del seu funcionament i la permeabilitat de vianants.
- Integrar des del punt de vista paisatgístic les solucions de semi -soterrament de l'autovia C-31 i de modificació de la C-31c, procurant resoldre de forma coherent amb la topografia del parc els accessos dels túnels, els elements de ventilació i els punts de connexió de vianants.
- Integrar la reposició renaturalitzada de la Bassa del Prat com a mesura de compensació mediambiental.

CONNECTIVITAT

- Provocar la excrescència y continuïtat de falques verdes que connectin el teixit residencial amb el parc concebut com a espina central.
- Dissenyar els marges del parc procurant maximitzar la seva permeabilitat cap als teixits edificats.
- Mantenir dintre del parc una connexió funcional per a vianants Est - Oest entre el riu i el parc agrari que eviti ser interrompuda per la xarxa viària de trànsit rodat.

PROGRAMACIÓ FUNCIONAL

- Definir un programa d'usos pel parc que permeti convertir-lo en un element d'innovació i atracció. El Prat Nord s'oferirà como una porció de ciutat que tindrà estació de metro des del principi del seu acte fundacional i que, a més, situarà en l'eix estratègic del seu desenvolupament un espai públic de qualitat, representació social i atracció metropolitana. Elements culturals, artístics o didàctics nous i imaginatius hauran de convertir-se en actius de seducció que, sumats als de l'extraordinària accessibilitat, facilitaran l'elecció del Prat per part dels futurs habitants en front a d'altres promocions.
- Provocar l'aparició d'elements de centralitat funcional que afavoreixin la connexió entre els sectors urbans de Seda-Estació i Paperera amb el nou desenvolupament residencial.
- Generar reserves d'equipaments en els perímetres del parc en contacte amb els sectors residencials, permetent d'aquesta forma el millor aprofitament d'unes posicions privilegiades i dinamitzant l'activitat del propi parc en la relació amb el seu entorn.

